

[Statsministeren]

indenrigspolitisk krydser klinger, men når vi kommer til det fundamentale omkring rigsfællesskabet og Færøerne, er vi stadig i stand til at træffe en grundbeslutning, som går ud på, at den færøske befolkning kan regne med det rigsfællesskab, vi har, og kan regne med, at det danske samfund er rede til at løfte sin del af de garantier – og garantier, fru Kirsten Jacobsen, er noget forskelligt fra konkrete beløb – og det vil vi fortsat være.

Kirsten Jacobsen (FP):

Så har vi igen sluttet en konsensusdebat, hvor konsensuspartierne i fuld fordragelighed har sagt: Vi har en fælles interesse i at dække over de fortidige synder, vi tilsammen har begået. Det er det, det handler om.

Når jeg kan se, at hr. Jes Lunde sidder og ryster på hovedet, skal jeg tilføje – hvad jeg ikke nåede at sige – at SF selvfølgelig ikke har deltaget i det ansvar, men de har sluttet sig til konsensuspartierne i dag, og det er så blot en konstatering.

Men i denne sag om Færøerne har alle andre partier lige meget at bebrejde sig selv, og derfor har de også en lige stor interesse i at stå sammen for at sørge for, at der ikke er så mange, der finder ud af, hvad det i grunden er de har gjort. Den dagsorden, man lægger op til, siger ikke noget. Den forpligter ikke til noget. Den lever slet ikke op til det, der er nødvendigt, og den lever i hvert fald heller ikke op til Lagtingets ønsker.

Statsministeren sagde, at statsministeren havde gjort, hvad der var muligt for at give Folketinget de oplysninger, som var nødvendige, og det ville man fortsat gøre. Jeg er nødt til at sige til statsministeren, at de oplysninger, som man nødtvungen afgiver, ofte ikke er særlig oplysende. Tit er de mangelfulde, eller også er de intetsigende. Jeg vil tage et konkret eksempel frem. I et spørgsmål til statsministeren beder Det Politisk-Økonomiske Udvalg om at få oversendt Rigsombudsmandens rapporter. En måned efter svarer statsministeren udvalget, at det jo er en stor mundfuld – og det er det også, den er stor! – men her er nu et bilag, som indeholder det vigtigste af det materiale, således at Det Politisk-Økonomiske Udvalg kan danne sig et hurtigt overblik over sagen.

Så læser man jo med stor interesse, hvad der står. Der står lidt om fisk og lidt om økonomi

og i grunden ingenting. Nå, har Rigsombudsmanden ikke skrevet noget andet, tænker man så – nå, ja, ja – indtil man fra Færøerne får at vide, at hvis man nu roder i rapporterne – og det har man selvfølgelig prøvet på at undgå at udvalget gjorde ved kun at oversende ét eksemplar og skrive, at det var det vigtigste, man havde givet i opsummeringen – vil man finde ud af, at Rigsombudsmanden har skrevet end-og mange meget alvorlige oplysninger til regeringen, som slet ikke fremgår af resumeet.

Jeg skal nøjes med at tage en rapport fra den 26. februar 1992, hvor Rigsombudsmanden siger til regeringen vedrørende lånegarantierne til fiskerfartøjerne – vi ved jo alle, hvad det endte med – at der ikke har været lovhjælp til at give garantierne siden slutningen af 1970'erne. Og det her har kostet landsstyret milliarder af kroner. Han skriver også:

»Landskasseregnskaberne er ikke blevet endeligt behandlet eller godkendt af landsstyrets revision siden 1985.«

Det er syv år! Og det fortsætter, så jeg kan godt forstå, man kun sendte ét eksemplar. Jeg kan godt forstå, at man fra regeringens side havde en interesse i, at udvalget ikke skulle få flere eksemplarer; det ville være letsindigt.

Derfor er jeg såmænd ikke så ked af, at statsministeren sagde, at han havde på fornemmelser, at vi havde fået et nyt undersøgelsesparti, for det er faktisk nødvendigt, hr. statsminister, at give sig til at undersøge hver eneste lille detaljerede oplysning, vi får, for at sikre os, om den nu også giver et retvisende billede af de faktiske forhold, og hver eneste gang viser det sig, at dette er ikke tilfældet. Det synes jeg er dybt kritisabelt.

Jeg kan i og for sig ikke forstå, hvorfor den nuværende regering har sådan et stort behov for at dække over det, der dog foregik i dens konkurrents tid. Jeg kan godt forstå, hvis man skal dække over det, man selv har forvoldt, men det meste af dette er jo foregået i statsministerens forgængers periode, og det har den nuværende statsminister jo i og for sig ikke andet medansvar for, end at han stemte for de årlige bevillinger osv.

Jeg synes også, det er dybt kritisabelt, at man får et svar fra Statsministeriet om rapporter oversendt til Folketinget, som lyder på, at man blander sig i øvrigt ikke i, hvordan Folketinget omdeler rapporter, som er oversendt til